

Beslissing

Beslissing d.d. 14 maart 2018 ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, mr. J. Brouwer,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,

KLAGER,

gemachtigden: mevrouw mr. C. Verboom-Kortlever en mevrouw mr. E. Govers,

tegen

[verweerder],

werkzaam geweest bij [bank],

VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Op 1 november 2016 heeft [bankmedewerker 1], werkzaam bij [bank] (verder: de bank), een melding ingediend bij Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2 Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder heeft bij e-mailbericht van 3 april 2017 een reactie gegeven op de inhoud van de melding aan klager. Vervolgens heeft de gemachtigde van klager bij brief van 31 oktober 2017 aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 9 november 2017 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3 Bij e-mailbericht van 15 december 2017 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder gezonden. Het klachtrapport is daartoe vertaald in de voor verweerder begrijpelijke Franse taal.

1.4 Op de vergadering van 14 februari 2018 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering zijn verschenen de gemachtigden van klager, mevrouw mr. C. Verboom-Kortlever en mevrouw mr. E. Govers. Tevens is [bankmedewerker 2] verschenen als getuige. Verweerder is bij e-mailberichten van de secretaris van de tuchtcommissie van 2 en 9 februari 2018 opgeroepen ter vergadering aanwezig te zijn. Hij is evenwel zonder tegenbericht niet verschenen.

1.5 Mevrouw C. Verboom-Kortlever heeft op de vergadering het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnotitie die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter vergadering stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1 Verweerder was vanaf 1 november 2010 werkzaam bij de bank in de functie van Senior Trader CMS 1, op de afdeling Corporate Banking Trading Rates & Commodity Derivatives.

2.2 Verweerder heeft op 4 juni 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3 Verweerder werkte tezamen met zijn collega [bankmedewerker 3] aan een zogenoemde 'subdesk' binnen de afdeling. Het behoorde tot hun taken dagelijks uit een Excel-bestand de expiraties van risico-afdekkende posities af te lezen, en tijdig nieuwe risico-afdekkende posities in te nemen (*hedgen*). Door niet tijdig te hedgen liep de bank financieel risico

2.4 Op maandag 25 juli 2016 hield verweerder zich bezig met het controleren van de expiraties. Die ochtend is een expiratie betreffende een financieel instrument van een klant van de bank ([bedrijf], hierna 'de klant') over het hoofd gezien.

2.5 De volgende dag, dinsdagochtend 26 juli 2016, is het missen van de expiratie opgemerkt door het Sales-team van de bank, na een melding van de klant. Het Sales-team heeft de verweerder en [bankmedewerker 3] op de hoogte gebracht van het missen van de expiratie. Het operationele verlies voor de bank als gevolg van het missen van de expiratie was op dat moment (ongeveer) 1,3 miljoen euro.

2.6 In de dagen daarna hebben verweerder en [bankmedewerker 3] getracht hun fout te herstellen en het verlies te beperken. Op dinsdag 26 juli 2016 hebben zij dertig procent van de open positie *gehedged*. Het overige deel van de open positie is niet *gehedged*. Volgens verweerder liep door gunstige marktomstandigheden het operationele verlies in eerste instantie terug. Op donderdag 28 juli 2016 vond er een plotselinge, snelle verslechtering van de markt plaats, waardoor het operationele verlies snel opliep. Het verlies werd zo groot dat verweerder en [bankmedewerker 3] vonden dat zij het moesten melden bij hun leidinggevende, [bankmedewerker 2].

2.7 Op donderdag 28 juli 2016 om 16.00 uur heeft [bankmedewerker 2], een bericht van verweerder ontvangen met het verzoek op korte termijn een afspraak te maken. Om 17.30 uur heeft een gesprek tussen verweerder, [bankmedewerker 3] en [bankmedewerker 2] plaatsgevonden. [Bankmedewerker 2] heeft vervolgens opdracht gegeven de openstaande positie te sluiten. Het operationeel verlies voor de bank bedroeg uiteindelijk € 2.026.000. De klant van de bank heeft geen schade geleden.

2.8 Verweerder heeft vóór dit incident, begin 2016, het 'Trading Mandate 2016' ondertekend, waarin (kortweg) de beleidsregels van de bank op verschillende

werkterreinen van verweerder zijn uiteengezet. Onder de paragraaf ‘9.6 Operational Risk Management’ is vermeld dat:

“Any errors or ‘near misses’ must be reported to the desk head immediately and the risks managed.”

De paragraaf ‘9.7 Operational Loss Registrations’ houdt in:

“All operational risk losses greater than € 1,000 (gross amount) must be registered (...) Operational Loss greater than or equal to € 100,000 must be recorded within 24 hours after discovery.”

2.9 De bank heeft mede naar aanleiding van het incident het dienstverband van verweerder beëindigd.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1 De klacht houdt in dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1 en 4 van de aan de Bankierseed verbonden Gedragscode heeft gehandeld. Deze gedragsregels luiden:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

3.2 Klager voert, kort samengevat, ter onderbouwing van dit standpunt het volgende aan. Klager verwijt verweerder niet dat de expiratie over het hoofd is gezien. Wel wordt hem verweten dat hij in strijd met de ‘Trading Mandate 2016’ het missen van de expiratie niet onmiddellijk heeft gemeld bij zijn leidinggevende, en voorts dat hij het daaruit voortkomende verlies niet –overeenkomstig de procedure- binnen 24 uur heeft gerapporteerd.

3.3 Daarnaast wordt klager verweten dat hij samen met [bankmedewerker 3] onzorgvuldig heeft gehandeld doordat zij door het niet-tijdig melden risico’s hebben genomen in een poging het verlies te beperken. Door het openstaan van de positie, bestond de kans dat de gezamenlijke risicolimiet van de vier subdesks zou worden overschreden. Daarom had het op de weg van verweerder gelegen af te stemmen met de andere subdesks. Bovendien waren verweerder en [bankmedewerker 3] naar aanleiding van een soortgelijk incident in april 2016 er door het management op gewezen dat operationele verliezen dienen te worden gemeld. Zij hebben de opdracht om met inachtneming van de ‘soft limit’ voorzichtig te handelen overtreden.

3.4 Klager heeft in het klachtrapport en ter vergadering verzocht een geldboete van € 500,- op te leggen aan verweerder. Daarbij heeft klager ter motivering aangevoerd dat niet blijkt dat een bewuste keuze is gemaakt om het incident niet te melden en dat op donderdag 28 juli 2016 verweerder en [bankmedewerker 3] uit eigen beweging het incident alsnog hebben gemeld. Anderzijds wijst klager op het feit dat verweerder al langere tijd werkzaam was bij de bank en dat hij zich mede gelet op het eerdere incident in 2016 bewust had moeten zijn van de regels in het Trading Mandate. Tot

slot merkt klager op dat door het handelen van verweerder geen klantbelang is geschonden.

3.5 Verweerder heeft in zijn verweerschrift, kort samengevat, het volgende aangevoerd. Van het Trading Mandate bestond slechts één exemplaar dat op enig moment van hand tot hand ging, zodat medewerkers het tijdens werktijd konden ondertekenen. Ten tijde van het incident was verweerder niet op de hoogte van de hier aan de orde zijnde regels. Het onbedoeld schenden van een regel is geen (ethische) kwestie voor de tuchtcommissie. Hij en [bankmedewerker 3] hebben geprobeerd hun fout te herstellen, waarbij er geen limieten zijn overschreden. De bank heeft verweerder en [bankmedewerker 3] jarenlang niet voorzien van de noodzakelijke middelen om hun werk goed te kunnen uitvoeren. Verweerder heeft een hoge prijs betaald doordat hij zijn baan kwijt is geraakt. Hij is werkeloos en kampt met financiële problemen. Het klachtonderzoek kwam als een verrassing, nadat de bank schriftelijk te kennen had gegeven het dienstverband minnelijk te willen beëindigen. Verweerder verzoekt de tuchtcommissie hem, na zijn ontslag, niet een tweede keer te straffen.

4. De gronden van de beslissing

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de door haar afgelegde bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat voor zover hier relevant het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

4.2. Gelet op de standpunten van partijen is niet in geding of verweerder de interne regels van de bank heeft geschonden door pas twee dagen na het ontdekken van het missen van de expiratie een melding te doen bij zijn leidinggevende. Ook de tuchtcommissie oordeelt dat verweerder hierdoor de regels in het Trading Mandate heeft geschonden. Nadat hij op dinsdagochtend 26 juli 2016 op de hoogte kwam van het missen van de expiratie, had hij dit op grond van paragraaf 9.6 van het Trading Mandate onmiddellijk moeten melden bij zijn leidinggevende. Er was immers sprake van een *error*, of fout. Omdat het operationele verlies op dat moment het bedrag van € 100.000 te boven ging, had hij dit op grond van paragraaf 9.7 eveneens binnen 24 uur moeten rapporteren.

4.3. De tuchtcommissie is voorts van oordeel dat het niet tijdig melden van de fout bij zijn leidinggevende, in de gegeven omstandigheden voldoende ernstig is om de verweerder hiervan een tuchtrechtelijk verwijt te maken. Daarbij is van belang dat bij het ontdekken van de fout het verlies op de positie al groot was -namelijk 1,3 miljoen euro- en het potentiële verlies voor de bank nog groter. Bij een dergelijk omvangrijk potentieel verlies, mocht van verweerder en [bankmedewerker 3] worden verwacht dat zij van het begin af aan -in overeenstemming met de geldende regels- hun leidinggevende hadden geïnformeerd over de fout en het dreigende verlies.

4.4. Nu de regels omtrent het melden en registreren van fouten in de Trading Mandate voor verweerder bovendien kenbaar zijn geweest, kan verweerder hier naar het oordeel van de tuchtcommissie in tuchtrechtelijke zin ook aan worden gehouden. Het Trading Mandate is hem door de bank uitgereikt, en ter bevestiging van het feit dat hij van de inhoud kennis heeft genomen heeft verweerder het Trading Mandate ondertekend. Dat hij de toepasselijke regels naar zijn zeggen niet kende op het moment dat het incident zich voordeed maakt onder die omstandigheden niet dat de schending van die regels hem niet kan worden verweten.

4.5. Gelet op het voorgaande komt de tuchtcommissie tot het oordeel dat verweerder heeft gehandeld in strijd met gedragsregel 4 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. De klacht zal in zoverre gegrond worden verklaard.

4.6. De tuchtcommissie zal de klacht ongegrond verklaren voor zover die ziet op schending van gedragsregel 1, te weten het verwijt dat verweerder niet integer en zorgvuldig heeft gewerkt. Weliswaar is een situatie ontstaan waarin het risico op (verder) verlies kon voortbestaan zonder dat collega's (werkzaam bij andere subdesks) of leidinggevenden van verweerder daarvan op de hoogte waren, maar dit is in overwegende mate het gevolg van het -in strijd met gedragsregel 4- niet direct melden van de fout. De tuchtcommissie volgt verweerder in zijn stelling dat hij en [bankmedewerker 3] te goeder trouw hebben getracht het verlies te beperken, voordat zij de fout hebben gemeld bij hun leidinggevende. De gedingstukken bevatten onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat dit handelen, op zichzelf beschouwd, onzorgvuldig is geweest. Wat betreft de mogelijkheid dat de gezamenlijke risicolimiet van de subdesks zou worden overschreden bevat het dossier onvoldoende informatie voor de conclusie dat dit gevaar zodanig reëel was, dat verweerder hierop bedacht had moeten zijn en dus onzorgvuldig heeft gehandeld door niet met zijn collega's te overleggen.

4.7. Zoals hiervoor overwogen, heeft verweerder gedragsregel 4 geschonden door het missen van de expiratie niet tijdig te melden bij zijn leidinggevende, en het verlies niet tijdig te registreren. De tuchtcommissie zal verweerder hiervoor de maatregel van berisping opleggen. Daarbij is van belang dat bij de tuchtcommissie niet de indruk bestaat dat verweerder zijn leidinggevende niet tijdig heeft geïnformeerd met het doel zijn fout verborgen te houden. De tuchtcommissie volgt verweerder in zijn stelling dat hij en [bankmedewerker 3] met goede intenties de gemaakte fout probeerden te herstellen en dat zij veronderstelden dat zij de financiële consequenties zoveel mogelijk konden beperken. Niettemin had verweerder gelet op de interne regelgeving van de bank zijn leidinggevende tijdig moeten inlichten, hetgeen in de gegeven situatie ook niet zonder belang was nu het potentiële -en het uiteindelijk gerealiseerde- verlies als gevolg van de fout aanzienlijk was. Tot slot houdt de tuchtcommissie rekening met het feit dat het dienstverband van verweerder bij de bank is beëindigd, en met de financiële gevolgen die dit voor verweerder heeft gehad.

4.8. De tuchtcommissie ziet geen aanleiding om, zoals verzocht door klager, een geldboete op te leggen. Het feit dat verweerder langer werkzaam was bij de bank dan

zijn collega [bankmedewerker 3] is onvoldoende aanleiding om de verweerder een zwaardere sanctie op te leggen. Bovendien is verweerder door zijn ontslag al financieel geraakt.

5. De beslissing

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **ongegrond** voor zover deze betrekking heeft op gedragsregel 1;

verklaart de klacht **gegrond** voor zover deze betrekking heeft op gedragsregel 4;

legt aan verweerder de maatregel van **berisping** op.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, prof. mr. D. Busch en prof. dr. A.J.C.C.M. Loonen, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

De secretaris is buiten staat deze beslissing te ondertekenen.

voorzitter

secretaris

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 14 maart 2018.

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.